11 -03- 2021

BOSNA I HERCEGOVINA
UREĐ ZA RAZMATRANJE ŽALBI
PODRUŽNICA/FILIJALA BANJA LUKA

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
ФИЛИЈАЛА БАЊА ЛУКА

BOSNIA AND HERZEGOVINA
PROCUREMENT REVIEW BODY
BRANCH OFFICE BANJA LUKA

Број: ЈН2-02-07-1-1803-10/19
Бања Лука, 04.03.2021.године

Канцеларија за разматрање жалби, Филијала Бања Лука, рјешавајући по жалби понуђача, Дезинсекција д.о.о. Бијељина, бр.- од 15.07.2019.године, заступан по пуномоћи адвоката Санела Незирића из Сарајева изјављене на Одлуку, бр. 2994/19 од 10.07.2019.г., уговорног органа, МХ ЕРС МД а.д. Требиње ЗП Електрокрајина а.д. Бања Лука, у поступку јавне набавке „превентивне здравствене заштите дератизације, дезинфекције и дезинсекције“, на основу члана 111. став (1.) тачка д.) и став (2.) тачка ц.) Закона о јавним набавкама ("Сл.гласник БиХ", број:39/14) и члана 230. Закона о управном поступку ("Сл.гласник БиХ",број: 29/02, 12/04, 88/07, 93/09 и 41/13), у поновљеном поступку по Пресуди Суда БиХ, бр. С1 3 У 033382 19 У од 02.02.2021.године, на сједници вијећа, одржаној дана 04.03.2021.године, донесено је:

Р Ј Е Ш Е Њ Е

1. **Жалба** понуђача, Дезинсекција д.о.о. Бијељина бр.-- од 15.07.2019.године, изјављена на Одлуку, уговорног органа, , МХ ЕРС МД а.д. Требиње ЗП Електрокрајина а.д. Бања Лука , број 2994/19 од 10.07.2019 . године, **с е у с в а ј а.**
2. **Усваја се** захтјев жалиоца за поврат накнаде трошкова покретања жалбеног поступка у износу од 500,00 КМ.
3. Усваја се захтјев жалиоца, за накнаду трошкова у висини Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службене новине ФБиХ“ бр. 22/04 и 24/04) у износу од 280,80 КМ, док се за остали дио захтјев одбија као неоснован.
4. Налаже се уговорном органу, да жалиоцу , накнади трошкове жалбеног поступка у висини Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службене новине ФБиХ“ бр. 22/04 24/04) из тачке 3. овога рјешења, у року од 15 дана од дана извршности овога Рјешења.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Уговорни орган, МХ ЕРС МП а.д. Требиње ЗП Електрокрајина а.д. Бања Лука, (у даљем тексту Уговорни орган), је у конкурентском поступку јавне набавке „превентивне здравствене заштите дератизације, дезинфекције и дезинсекције“,услуга број НУ 03-12/19-Н објављеног на порталу јавних набавки бр. - од -.2019.г., доноси одлуку, незадовољан истом, као понуђач Дезинсекција д.о.о.Бијељина, улаже жалбу, (у даљем тексту; жалилац)

У жалби жалиоца се наводи:

У образложењу предметне Одлуке, уговорни орган је навео како је након разматрања жалбе и стања на документацији о предметној набавци, утврдио да у поступку анализе и оцјене понуда чињенично стање није потпуно утврђено и да су основани наводи Жалиоца да је изабрана група понуђача Дезинсекција д.о.о. Бијељина/Еко Дез д.о.о. Београд не испуњава услове наведене у Позиву за достављање понуда за набавку услуга превентивна здравствена заштита- дератизација, дезинфекција и дезинсекција, број поступка: НУ 03-12/19-Н од 11.06.2019.године.

Уговорни органје у позиву за достављање понуда (ТД) прецизно дефинисао услове тачком 3.1. који гласе:

„3.1: Да би учествовали у процедури јавне набавке, понуђачи су обавезни да уз понуду доставе:

°-У складу са чланом 46. Закона о јавним набавкама БиХ: актуелни извод из судског регистра (оригинал или овјерену копију) као доказ обављања дјелатности која је предмет набавке;

-У складу са чл.12 ст. (3) Закона о заштити становништва од заразних болести ("Сл. Гласник РС", Бр.90/17) рјешење Министарства здравља и социјалне заштите Републике Српске о испуњености услова за обављање послова дератизације, дезинфекције и дезинсекције."

У наставку образложења, уговорни орган наводи да члан групе изабраних понуђача „Еко Дез“ д.о.о. Београд не посједује Рјешење Министарства здравља и социјалне заштите Републике Српске за обављање дјелатности дератизације, дезинфекције и дезинсекције, тако да не може бити квалификован у поступку предметне набавке.

Оваква одлука уговорног органа је неправилна и незаконита..

Понуђач Дезинсекција д.о.о. Бијељина као представник конзорција је доставио Рјешење Министарства здравља и социјалне заштите Републике Српске од 18.07.2017. године којим се доказује да друштво „Дезинсекција“ д.о.о. Бијељина испуњава услове у погледу кадра, простора и опреме за обављање послова дезинфекције, дезинсекције и дератизације, те Рјешење Министарства здравља и социјалне заштите Републике Српске од 15.09.2017. године којим се доказује да друштво „Дезинсекција“ д.о.о. Бијељина испуњава услове за производњу, промет на велико, скалдиштење и коришћење опасних хемикалија и биоцида.

Наиме, у случају када понуду доставља група понуђача, уговорни орган, приликом оцјене услова учешћа треба узимати у обзир техничку и професионалну способност чланова групе понуђача, гледајући групу понуђача као цјелину односно да ли кумулативно испуњавају услове тражене тендерском документацијом, јер је управо то и разлог зашто се понуђачи удружују у конзорциј односно понуду достављају као група понуђача.

Уговорни органье тачком 3.1. ТД захтијевао:

„3.1. Да би учествовали у процедури јавне набавке, понуђачи су обавезни да уз понуду доставе: У складу са чланом 46. Закона о јавним набавкама БиХ: актуелни извод из судског регистра (оригинал или овјерену копију) као доказ обављања дјелатности која је предмет набавке;

У складу са чл.12 ст. (3) Закона о заштити становништва од заразних болести ("СИ. Гласник РС", БР.90/17) рјешење Министарства здравља и социјалне заштите Републике Српске о испуњености услова за обављање послова дератизације, дезинфекције и дезинсекције."

Дакле, уговорни орган у тендерској документацији није ни навео да, уколико понуду доставља група понуђача тражену документацију треба доставити за сваког члана групе понуђача, односно да сваки члан групе понуђача треба испуњавати увјете тражене тендерском документацијом.

Имајући у виду горе наведено, уговорни орган је незаконито и неправилно поступио када је одбацио понуду понуђача конзорциј „Дезинсекција" д.о.о. Бијељина и „Еко Дез“ д.о.о. Београд као неприхватљиву, имајући у виду даје представник конзорција „Дезинсекција" д.о.о. Бијељина доставио Рјешење Министарства здравља и социјалне заштите Републике Српске од 18.07.2017. године којим се доказује да друштво „Дезинсекција" д.о.о. Бијељина испуњава услове у погледу кадра, простора и опреме за обављање послова дезинфекције, дезинсекције и дератизације, те Рјешење Министарства здравља и социјалне заштите Републике Српске од 15.09.2017. године којим се доказује да друштво „Дезинсекција" д.о.о. Бијељина испуњава услове за производњу, промет на велико, скалдиштење и коришћење опасних хемикалија и биоцида.

Наиме, одредбама ЗЈН, и то члана 62. је прописано:

"Уговорни орган у тендерској докуметацији прецизира документе које доставља група кандидата/понуђача, односно сваки члан групе."

Члан 62. Став 2. ЗЈН прописује:

"Уговорни орган не може захтјевати да група кандидата/понуђача оснује ново правно лице, како би доставила захтјев или понуду, али може послије избора од групе понуђача захтијевати одређени правни облик у мјери у којој је то потребно за задовољавајуће извршење уговора. Група кандидата/понуђача је дужна доставити податке које уговорни орган захтјева у тендерској документацији."

Одредбама члана 4. ЗЈН, ставом 3. је прописано:

"Минимум квалификацијских увјета које уговорно тијело одреди за кандидате/понуђаче, као и документи који су им потребно за доказивање тога, обавезно требају бити размјерни предмету јавне набавке и у складу с њим. Постављени увјети не смију бити ограничавајући за конкуренцију и морају бити јасни и прецизни."

Ставом 5 истог члана је прописано:

"Уговорном тијелу није дозвољено одбити захтјев за судјеловање или понуду искључиво на темељу тога што су поднесени или од правне или од фзиичке особе из члана 2. став 1. тачка ц) овог Закона или скупине кандидата/понуђача"."

Дакле, из ових одредби ЗЈН произилази да у поступку јавне набавке понуђачи имају право ради испуњавања постављених увјета у погледу квалификације самих понуђача да се удружују у групу на начин да испуне у цјелости захтјеве уговорног органа. У конкретном случају, понуђачи "Дезинсекција" д.о.о. Бијељина и члан Конзорција „Еко Дез“ д.о.о. Београд су формирали групу понуђача, те су понуду доставили као група понуђача управо из разлога како би заједнички, као један понуђач испунили све увјете из тендерске документације, како у погледу способности обављања професионалне дјелатности,

економске и финансијске способности, те техничке и професионалне способности за набавку услуга.

Стога је неправилан став уговорног органа да сваки члан групе мора испуњавати све увјете постављене у тендерској документацији, јер би на тај начин било бесмислено постојање института групе понуђача уколико би сваки понуђач морао испуњавати сваки од постављених увјета у тендерској документацији.
Обзиром на све наведено, сматрамо дајe Одлука уговорног органа неправилна и незаконита, па предлажемо да уговорни орган усвоји ову жалбу, поништи Одлуку број 2994/19 од 10.07.2019.године, те надокнади жалиоцу трошкове састава ове жалбе у износу од 720,00 КМ + 17% = 842,40 КМ
Уколико уговорни орган не усвоји ову жалбу, предлажемо да исту на одлучивање прослиједи Уреду за разматрање жалби БиХ, те да Уред жалбу усвоји, поништи Одлуку 2994/19. од .10.07.2019.године, уговорног органа ЗП "Електрокрајина" А.Д. Бања Лука, наложи уговорном органу да жалитељу надокнади трошкове састава ове жалбе у износу од 720,00 КМ + 17% = 842,40 КМ , те наложи Министарству финансија и трезора БиХ да жалитељу изврши повратак накнаде уплаћене за вођење жалбеног поступка.

Уговорни орган , је запримљену жалбу, размотрио и дао изјашњење бр 2994/19-ДД од 25.06.2019.г., у којем каже да је жалба неоснована , те исту прослеђује са документацијом КРЖ-у, Филијала Бања Лука., која је протоколисана под бр. ЈН2-02-07-1-1803/19 од 23.07.2019. године.

У Изјашњењу по жалби се наводи :

Жалилац побија Одлуку о поништењу поступка јавне набавке број 2994/19 од 10.7.2019. године због наводне погрешне примјене Закона о јавним набавкама БиХ („Сл.гл. БиХ“ бр. 39/14 (у даљем тексту: ЗЈН)) јер је УО прихватио жалбене наводе понуђача Еко-Бел д.о.о. Бања Лука да је понуду изабране групе понуђача „Дезинсекција“ д.о.о. Бијељина и Еко Дез д.о.о. Београд требало одбацити из разлога што члан групе Еко Дез д.о.о. Београд не посједује Рјешење Министарства здравља и социјелне заштите Републике Српске за обављање дјелатости дератизације, дезинфекције и дезинсекције.
Уговорни орган је, у складу са чланом 100. став 3) Закона о јавним набавкама, утврдио да је жалба благовремена, допуштена и изјављена од овлаштеног лица.
Жалилац Еко-Бел д.о.о. Бања Лука је изјавио жалбу из разлога што је увидом у понуду изабране групе понуђача установио да привредни субјект Еко Дез d.o.o. Београд не посједује Рјешење Министарства здравља и социјелне заштите Републике Српске за обављање дјелатости дератизације, дезинфекције и дезинсекције. Жалилац се позива на одредбе чл. 12.став 1. Закона о заштити становништва од заразних болести (Сл.гласник РС 90/17) којим је дефинисано да послове дезинфекције, дезинсекције и дератизације на подручју Републике Српске могу обављати здравствене установе или друга правна лица која испуњавају прописане услове који се односе на кадар, простор и опрему, а ставом 3. истог члана дефинисано је да министар рјешењем утврђује испуњеност услова за овлашћеног извођача за обављање послова дезинфекције, дезинсекције и дератизације; да је чланом 61. став 1. Закона о заштити становништва од заразних болести предвиђена новчана казна за прекршај правном лицу који не обавља предметну превентивну

здравствену заштиту, или не омогући обављање ове заштите или за ове послове ангажује лице које не посједује рјешење министарства о испуњавању прописаних услова; да је Закон о заштити становништва од заразних болести у овом случају lex specialis који се мора примјењивати по правилу lex specialis derogat lex generalis, а гдје је Закон о јавним набавкама lex generalis да претходно наведено потврђује и Рјешење Канцеларије за разматрање жалби, филијала Бања Лука број: ЈН2-02-07-1-357-8/18 од 5.7.2018. године којим је одбијена жалба понуђача као неоснована у поступку у коме је наступао у групи са понуђачем који по предметном рјешењу не испуњава услове за обављање послова дезинфекције, дезинсекције и дератизације на подручју Републике Српске, јер нема дозволу надлежног министарства Републике Српске за обављање ове дјелатности. Жалилац предлаже Уговорном органу да његову жалбу усвоји, поништи спорну одлуку и цијели поступак јавне набавке понови, а у противном да изјављену жалбу прослиједи Канцеларији за разматрање жалби на одлучивање.

Уговорни орган је размотрио жалбу и стање документације о предметној набавци, те утврдио да у поступку анализе и оцјене понуда чињенично стање није потпуно утврђено и да су основани наводи Жалиоца да је изабрана група понуђача Дезинсекција д.о.о. Бијељина/ Еко Дез д.о.о. Београд не испуњава услове наведене у Позиву за достављање понуда за набавку услуга превентивна здравствена заштита-дератизација, дезинфекција и дезинсекција, број поступка: НУ 03-12/19-Н од 11.6.2019.године. Уговорни орган је у Позиву за достављање понуда (ТД) прецизно дефинисао услове тачком 3.1. који гласе:

„3.1. Да би учествовали у процедури јавне набавке, понуђачи су обавезни да уз понуду доставе:

- У складу са чланом 46. Закона о јавним набавкама БиХ: актуелни извод из судског регистра (оригинал ши овјерену копију) као доказ обављања дјелатности која је предмет набавке;

"

- У складу са чл. 12 ст. (3) Закона о заштити становништва од заразних болести („ Сл. гласник РС", бр. 90/17) рјешење Министарства здравља и социјалне заштите Републике Српске о испуњености услова за обављање послова дератизације, дезинфекције и дезинсекције; "

Дакле, у Позиву је јасно тражено да понуђач достави рјешење Министарства здравља и социјалне заштите Републике Српске и није постављен никакав алтернативни услов у смислу замјене другог министарства. Како члан групе изабраних понуђача Еко Дез д.о.о. Београд не посједује Рјешење Министарства здравља и социјелне заштите Републике Српске за обављање дјелатости дератизације, дезинфекције и дезинсекције, тако не може бити квалификован у поступку предметне набавке.

У поступку набавке услуге превентивна здравствена заштита-дератизација, дезинфекција и дезинсекција благовремено су запримљене двије понуде, и то понуда понуђача Еко-Бел д.о.о. Бања Лука која је одбачена зато што не испуњава услове техничке и професионалне способности јер у понуди недостаје списак извршених уговора у последњој пословној години како је захтијевано у ТД и понуда групе понуђача Дезинсекција д.о.о. Бијељина/Еко Дез д.о.о. Београд, која се одбацује из горе наведених разлога, тако да сходно члану 69. став (2) тачка д) Закона о јавним набавкама Босне и Херцеговине („Службени гласник БиХ", број: 39/14) треба поништити поступак јавне набавке. Чланом 8. став (1) ЗЈН је прописано које се одредбе ЗЈН примјењују на додјелу уговора који за предмет јавне набавке има услуге из Анекса 2 дио Б и то: одредбе које се односе на опште принципе, припрему техничке

спецификације, период на који се закључује уговор, правну заштиту, објаву обавјештења о додјели уговора и добровољно ex ante обавјештење о транспарентнсти. Дакле, на врсту поступка јавне набавке коју је Уговорни орган примијенио у конкретном случају не односе се одредбе члана 62. ЗЈН нити је Уговорни орган прецизирао документе које доставља група кандидата/понуђача, односно сваки члан групе, што није ни био у обавези. Како је Жалилац био у групи понуђача са Еко Дез д.о.о. Београд, који није доставио документацију прописане ТД-ом, то њихова понуда није могла бити квалификована. Овакав став потврђује и Рјешење Канцеларије за разматрање жалби, филијала Бања Лука број: ЈН2- 02-07-1-357-8/18 од 5.7.2018. године.

Према томе, Жалилац се погрешно позива на одредбе члана 62. ЗЈН јер се оне не примјењују за ову врсту поступка. Опреза ради указујемо на то да у другим врстама поступака јавне набавке (осим поступака мале вриједности) уговорни орган у ТД-у прецизира да сваки члан групе мора испуњавати услове личне способности и способности обављања професионалне дјелатности, док је довољно да један члан групе испуњава услове економске и финнсијске и техничке и професионалне способности. Како је услов у ТД-у посједовање рјешења надлежног министарства да понуђач може обављати послове који су предмет јавне набавке на територији Републике Српске, што је доказ способности обављања професионалне дјелатности, то оба члана групе морају испуњавати овај услов.

Због одбијања жалбе као неосноване, трошкови правног заступања падају на терет Жалиоца. Опреза ради, наглашавамо да је висина трошкова обрачуната примјеном погрешних тарифних бројева, јер у складу са чланом 18. став (2) Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката у Федерацији БиХ („Сл. новине ФБиХ“ бр. 22/04 и 24/04), под условом да су жалбени наводи оправдани, а што конкретно није случај, у управном поступку, какав је поступак пред КРЖ-ом, накнада за правно заступање би била: 80 бодова x 3,00 КМ= 240,00 КМ без ПДВ, односно 280,80 КМ са ПДВ.

Имајући у виду наведено, тј. одбијање жалбе као неосноване, Уговорни орган у складу са чланом 100. став (5) Закона о јавним набавкама БиХ, у законском року, релевантну документацију везану за поступак против којег је жалба изјављена и изјашњење на жалбене наводе прослеђује Канцеларији за разматрање жалби Босне и Херцеговине, те предлаже КРЖ-у да жалбу одбије као неосновану.

Овај орган је по службеној дужности, прије разматрања жалбе утврђивао допуштеност, благовременост, те да ли је жалба изјављена од овлаштене особе сходно члану 109. став (1.) Закона о јавним набавкама и члану 227. став (1.) Закона о управном поступку. Поред наведеног, овај орган је, прије разматрања жалбе утврђивао испуњеност услова у смису одредбе члана 105. и члана 108. став (3.) Закона о јавним набавкама и утврдио да су испуњени услови за поступање по истој на начин како дефинишу одредбе наведених чланова Закона.

Жалба је основана

Разматрајући све горе наведено, следећи хронолошки догађај и утврђујући чињенице повреде поступка, КРЖ је установио да наводи жалбе у дијелу који се односи на повреду материјалног права , у вођењу процедуралног дијела поступка набавке, у поновљеном поступку по пресуди суда (наведен бр.пресуде у преамбули рјешења), су дјелимично тачни.

Наведеном пресудом каже се: „Већ овакав закључак је супротан сам себи, на питање испуњености услова професионалне способности није јасно и правилно образложено.
У конкретном случају, наиме, за доношење одлуке битне су двије чињенице, прва да се ради о конкурентском захтјеву и друга да је један од учесника „група понуђача"испунио све захтијеване услове.
Конкурентски захтјев уређен је чланом 88. Закона о јавним набавкама, он има своје специфичности, у погледу упућивања захтјева за достављање понуда, рокова и садржаја тендерске документације. Став 3. наведеног члана прописује обавезу уговорног органа да тендерском документацијом наведе минимум докумената којим се доказује квалификованост понуђача, ако уговорни орган уопште има захтјеве квалификационе природе, што, заиста, упућује на блажу форму, како закључује тужена. Међутим, супротно наводима тужене, у Закону о јавним набавкама, а ни у Упутству за припрему модела тендерске документације и понуда („Службени гласник БиХ", број 90/14 и 20/15), нема одредбе која искључује обавезу уговорног органа да у тендерску документацију унесе одредбе о групи понуђача, те изостанак ових одредби може да укаже да уговорни брган нема посебних захтјева или да, уколико се покаже сумња, тендерска документација није сачињена у складу са законом. Ако оваквих одредби нема, наиме, код чињенице да група понуђача наступа као један понуђач, поставља се питање и остаје нејасно да ли сваки члан групе мора испунити све постављене квалификационе услове или испуњеност услова треба посматрати у њиховој укупности, уколико ништа није прописано тендерском документацијом. На ово питање тужена није одговорила, није дала никакве разлоге, што оспорени акт чини мањкавим.

С тим у вези, друга околност добија на снази, јер је остало нејасно из којих разлога ни уговорни орган, ни тужена нису разматрали чињеницу да је други члан групе понуђача доставио рјешење број: 512-01-13/2017-10 од 6.2.2017.године издато од Министарства здравља Републике Србије, Сектор за инспекцијске послове, у којем је наведено да тај понуђач испуњава услове за обављање управо дјелатности која је предмет конкретне јавне набавке. Тачно је, у тендерској документацији није ни тражено рјешење надлежног органа неке друге државе, али се отвара питање да ли је пропи̋сивањем оваквог услова, као што је тражено тендерском документацвијом у члану 3.1, уговорни орган нарушио опште принципе Закона о јавним набавкама, те онемогућио правичну и активну конкуренцију, с обзиром да је могућност учешћа у конкретној јавној набавци ограничио само на понуђаче из Републике Српске. Ни одредба члана 46. истог закона, која уређује питање обављања професионалне способности, не даје право да се као доказ захтијевају потврде искључиво националних органа, него управо обратно, указује да уговорни орган може од кандидата захтијевати да докажу своју регистрацију у одговарајућим професионалним или другим регистрима земље у којој су регистровани.
Према члану 53. став 1. Закона о јавним набавкама БиХ(„Службени гласник БиХ" број: 39/14) уговорни орган је дужан припремати тендерску документацију у складу са Законом и Упутством за припрему модела тендерске документације. Ово подразумијева да је у складу с чланом 1. Закона о јавним набавкама БиХ, уговорни орган дужан да предузима све потребне мјере како би се обезбиједила правична и активна конкуренција међу потенцијалним понуђачима. Начело једнаког третмана и недискриминације уговорни орган треба поштовати ТОКОМ цијелог процеса набавке, почињући са припремом тендерске документације, што произилази из члана 3. став 1. ЗЈН. По схватању овог суда, уговорни орган је прописивањем услова v члану 3.1. тендерске документације, онемогућио правичну

и активну конкуренцију, с обзиром да је могућност учешћа у конкретној јавној набавци ограничена само на понуђаче из Републике Сопске, оаносно није оставио могућност да се у тај поступак пријаве и кандидати из других држава који имају одговарајуће потврде о испуњености професионалних услова."

На основу оваквог става суда, овај орган заузима исти став али због протека времена, односно реализованог поступка јавне набавке, није поништена тендерска документација, како то суд заузима свој став, из ралога што би такав став био безпредметан, односно неби био у пракси примењив, односно додатно би усложнио ситуацију а ефекат неби постојао. Странка у поступку која одбрани своја права, има право на накнаду штете у смислу трошкова поступка и изгубљене добити, тако да у конкретном случају жалилац желй тражити наведено, може путем парнице захтјевати своја права.

Имајући у виду висину постављеног захтјева за трошкове поступка, овај орган је у складу са одредбама, чланом 18. став 2. и 33. Тарифа о наградама и накнади трошкова за рад адвоката ("Службене новине Федерације БиХ" број: 22/04 и 24/04) у конкретном случају приступио одлучивању о трошковима овог поступка, сматрајући да у конкретном случају треба примјенити тарифе у поступцима у непроцјењивим стварима. Жалиоцу припада накнада трошкова поступка за подношење жалбе у управном поступку у непроцјењивом предмету, то јест у износу од 280,80 КМ (са укљученим ПДВ-ом) у складу са чланом 18. став 2. Тарифа о наградама и накнади трошкова за рад адвоката ("Службене новине Федерације БиХ" број: 22/04 и 24/04), Пресудом Суда Босне и Херцеговине број: СИ З У 023495 16 У од 16.03.2018.године и Закључком донесеним на општој сједници чланова КРЖ-а дана 01.08.2018.године. У преосталом дијелу захтјев се одбија као неоснован.
У складу са чланом 18. став (2) Терифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката у Федерацији БиХ, у управном поступку, припадајући бодови: 80 бодова х 3,00 КМ= 240,00 КМ без ПДВ-а, односно износ од 280,80 КМ са ПДВ-ом.

Сљедом горе наведеног чињеничног стања, КРЖ је у смислу тог донио рјешење као у диспозитиву истог.

Повратак уплаћених средстава у исносу од 500,00 КМ, извршит ће се посебним актом у складу са чланом 108. став 7. Закона о јавним набавкама БиХ („Службени гласник БиХ" бр. 39/14 од 19.05.2014. године) и чланом 4. Инструкције о начину уплате , контроле и повратка накнада прописаних чланом 108. Закона о јавним набавкама.

Поука о правном лијеку

Ово Рјешење је коначан управни акт. Против овог Рјешења може се , поднијети тужба у управном спору пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема рјешења. Такса на тужбу износи 100,00 КМ

ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА
Драган Илић

Достављено:

- Уговорном органу
- жалиоцу
-а/а-евиденција

Бања Лука, Јована Дучића бр. 23/1;тел. 051/211-130;факс.051/211-137